

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

BIŘMOVÁNÍ 2023

V SOBOTU 11. 11. NA SVATÉHO MARTINA UDĚLIL
BISKUP MARTIN V KOSTELE SVATÉHO MARTINA
SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ 11. MLADÝM BIŘMOVANCŮM

Prosinec 2023

Biřmování v Dolním Benešově v sobotu 11. 11. 2023 a žehnání vína

SLŮVKO FARÁŘE

ÚVAHA O VLASTNĚNÍ

Mám auto, mohu tedy jezdit a tak opouštět svůj domov kvůli nejrůznějším aktivitám, kterým dám po zralém nebo i zbrklém uvážení přednost před přebýváním doma.

Mám telefon a v něm pár uložených čísel, takže mohu podle svého uvážení někomu zavolat a povykládat si nebo i vyřídit nějaké důležité věci, potřebné nebo související s mým životem v této zemi, městě, rodině apod. Případně mi také občas někdo zavolá, ať už ve vhodný nebo zcela nevhodný čas. A já mohu vyzkoušet své diplomatické dovednosti nebo nedostatky, abych s volajícím pohovořil či mu dal najevo, že horší čas už si teda najít opravdu nemohl... Vzpomínám na kamaráda, který mi před nějakou dobou volal a po nějaké minutě stále „vykecával a vykecával“, až jsem musel naznačit, že už budu končit. A on: „Počkej, já mám ještě několik volných minut, přece to nenechám propadnout“. A tak jsem poslouchal a poslouchal prázdná slova. Přece minuty zadarmo je škoda nechat jen tak.

Mám televizi. Dívám se na ni. A pokud se na ni nedívám, je zapnutá, protože vytváří jakousi kulisu toho prostoru, kterému říkám domov nebo doma. Možná bych mohl využít „záblesky“ z obrazovky i jako odstrašující prostředek proti případnému zloději, protože on uvidí světla a mému bydlení se vyhne...

Mám málo času. Neříkám, že dne o dvaceti čtyřech hodinách je krátký, jak se občas někde někdo zmíní, že by potřeboval, aby den měl třeba 28 hodin. Né, to nechci. Ale přesto mám málo času. Stává se mi, že někdy nestíhám. Kdosi mi řekl, že času je dost, pouze si ho správně a moudře uspořádat je umění. Ale to asi není můj případ. Já patřím do skupiny lidí, kteří mají málo času – a věřte, že nás není úplně málo.

Do toho přichází advent. Doba, která mi připomíná mimo jiné, že pozemský čas a tím i můj život jednou skončí a začne věčnost. No řekněte, není to síla takhle uvažovat?

Dostal jsem dar času, aby nebyl pouze pro mne, ale aby jeho prožívání přinášelo plody Bohu, ale i bližním. Že prý mám být bdělý a žít podle Evangelia, protože nevím, v kterou hodinu přijde zloděj nebo Pán. Ale jak to mám přijmout, když nemám čas?

BIŘMOVÁNÍ

V sobotu 11. listopadu 2023 se po více než dvou letech konalo v naší farnosti udělování svátosti biřmování. Když jsem viděla v kostele sv. Martina naše mladé biřmovance přijímat z rukou otce biskupa Martina tuto svátost, kromě pocitu dojetí a radosti se mě jímalo i pocitem vděčnosti a naděje.

Vděčnosti za to, že v naší farnosti našlo 10 mladých lidí odvahu přihlásit se ke Kristu, a když se k nim přidala mladá farnice z Bohuslavic, bylo jich symbolicky 11.

Pocit vděčnosti i za to, že tito mladí lidé naslouchají svému biskupovi, není jim lhostejno dění v diecézi, že se cítí její součástí, což jistě prokázali, když adoptovali jednu z mnoha píšťal do obnovovaných varhan v ostravské katedrále Božského Spasitele.

Pocit naděje z toho, že tito mladí lidé, ačkoliv se nacházejí v různých životních situacích a mají za sebou různé životní zkoušky a těžkosti, ale i radosti a úspěchy, jsou schopni najít společnou řeč, trávit spolu chvíle na pátečních setkáních s panem děkanem a i mimo ně.

Pocit naděje, že se maličké plamínky Ducha svatého rozhoří v oheň nebo alespoň v ohýnek nového života nejen v nich, ale i v jejich rodinách, farnosti a v také ve městě a zemi, ve které žijí. Mladí lidé mnohdy jednájí rychle, mají rádi radikálnější řešení, jsou citliví na neupřímnost a mnohdy poznají, když se zlo skrývá za dobrotu. Modleme se za ně, aby své schopnosti a dary využívali pro dobro a dovedli rozpoznat, co je správné.

Přeji našim biřmovancům, aby dary Ducha svatého, které dostali, byli přínosem nejen pro ně, ale aby byli oživením a opravdovým darem pro své okolí a své blízké, ať jak říká papež František: „Jistota víry se stane motorem jejich života“.

Dovolte mi také poděkovat otci biskupu Martinovi, otci děkanovi, jáhnovi Alešovi Ligockému, všem ostatním přísluhujícím kněžím a ministrantům, kostelníkům, scholám a i všem těm, kteří se podíleli na důstojném průběhu tohoto slavnostního dne v naší farnosti.

VOLBA NOVÉ FARNÍ RADY

Zápis o provedeném sčítání hlasů do nové Farní rady ŘKF sv. Martina v Dolním Benešově.

Přítomni:

Mgr. Pavel Kuchař - farář farnosti Dolní Benešov

paní Anna Foltýnková – farnice DB, členka týmu

paní Anna Baarová – farnice DB, členka týmu

V neděli 19. listopadu 2023, u příležitosti nedělních bohoslužeb, odevzdali farníci lístky se jménem jednoho kandidáta do schránky umístěné v interiéru kostela.

V pondělí 20. listopadu 2023 proběhlo sčítání všech hlasovacích lístků.

Kandidáti, kteří obdrželi nejvyšší počet odevzdaných hlasů a umístili se na 1. - 10. místě, postoupí do užšího výběru na členy Farní rady na období dalších 5-ti let.

Listinu se jmény volených farníků a počty získaných hlasů uvádíme v příloze.

Všem úspěšným kandidátům blahopřejeme. Přejeme hodně zdraví a Božího požehnání.

Ať Vám společná činnost pro naši farnost přináší radost a naději do budoucna.

Přílohy:

1. Seznam všech volených farníků 27

2. Seznam farníků pro užší výběr 9

Celkový počet odevzdaných lístků: 123

Zapsala: AB

V Dolním Benešově dne 20. listopadu 2023

NAD DOTAZY FARNÍKŮ/ČTENÁŘŮ

Milí farníci/čtenáři, rád bych poděkoval za Vaše dotazy, které v písemné formě (přes schránku v předsíni kostela) či ústně ke mně doputují. I touto cestou je možné komunikovat a něco se dozvědět. Pokud budu vědět, odpovím nebo zjistím. PKF

Písemný dotaz:

Email ze dne 27.10.2023:

Chvála Kristu,

před časem byl v MF Dnes otištěn příložený článek. Myslím, že nejen mne, ale i další věřící by zajímalo jak přesné znění otázek, tak i odpověď papeže, ne jen výrazný titulěk a interpretace redaktorky. Asi by stálo za uvážení zveřejnění obojího v NEDĚLNÍČKU.

Děkuji za dotaz. Předem se omlouvám, že článek, který byl přílohou výše uvedeného emailu, nepřikládám, ale pro náš farní zpravodaj je technicky nepoužitelný. V jádru článku je redaktorkou MF Dnes popsáno „napětí“ mezi kard. Dukou a biskupem Holubem ohledně některých pohledů na situaci rozvedených osob v nově uzavřeném civilním manželství a v posouzení možnosti přístupu ke svátostem smíření a eucharistie. Kardinál Duka vystupuje konzervativněji, biskup Holub dává důraz na to, aby se jednotlivé případy řešily individuálně a citlivě a jako suverénní diecézní biskup si může nastavit ve „své“ diecézi tato kritéria podle církevního práva. Odpověď z Vatikánu potvrzuje právo biskupa Holuba na tento pohled a postup. Možná ještě obecně je dobré připomenout, že tato oblast je velmi citlivá a někdy my sami věřící katolíci máme tendenci škatulkovat lidi kolem nás na spravedlivé a „ty druhé“, což nemusí být v souladu s evangeliem.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI PROSINCI

Sbírka na OPRAVY – neděle 17.12.2023

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Otýlie

Připomínka: 13. prosince
Postavení: abatyše
Úmrtí: 720
Patron: Alsaska; očních pacientů,
nevidomých a umírajících;
vzývána při onemocnění
hlavy

Atributy: Oči na knize nebo jen kniha,
abatyše s berlou, kalich.
Méně časté jsou: kohout,
hraběcí korunka, skála,
pramen, křest.

ŽIVOTOPIS

Pocházela od Štrasburku v Burgundsku ze šlechtického rodu. Pro vlastního otce byla nežádoucím dítětem, ale nakonec ho získala i pro Boží království. Poznala cenu duchovního i fyzického zraku. Stala se abatyší kláštera na Hohenbourgu, založeného Etichem I. Byla známa svým milosrdenstvím a zemřela s pověstí svatosti.

ŽIVOT PLNÝ MILOSRDENSTVÍ

Narodila se kolem roku 662 až 668 na Hohenburgu ve Vogesách v Burgundsku na území dnešní Francie. Jejím otcem byl alsaský vévoda Eticho I. (známý také pod jménem Adalrik), který poté, co se dozvěděl, že se mu narodila slepá holčička, uvažoval jak se jí zbavit, aby nebyla skvrnou na jeho vznešeném rodu. Jeho žena Berswinda, matka děvčátka, předala proto tuto vévodovu dceru do péče služebné, která s ní odjela do Scherwilleru, vzdáleného 30 km jižně od hradu. Hrad stojí na skále necelých 40 km od Štrasburku, který v minulosti střídavě patřil k Německu a k Francii.

Možná za nejvýznamnější životopis sv. Otýlie je považován text od neznámého autora (kaplana na Hohenburgu?) napsaný krátce před rokem 950. K němu se připojuje tradice a legendární podání. Tím vším jsou ovlivněny zprávy o životě této světice, včetně datových údajů a vyskytují se v nich určité rozdíly, počínaje narozením Otýlie. Někde je totiž za místo narození udávána malá obec Obernai, ležící 7 km od hradu i dřívější rok, přestože rodiče ji měli údajně až jako manželé, kteří měli sňatek v roce 667.

Slepá holčička byla údajně do svého jednoho roku až 12 let vychovávána služebnou v Scherwilleru. Ta, jak to bylo možné, odevzdala ji do péče abatyše burgundského kláštera v Baume-les-Dames, která byla příbuznou děvčátka a jeho matce napsala, aby důvěřovala Bohu, který může způsobit, aby Otýlie viděla. Podle lidového podání byla ve věku 12 nebo 13 let pokřtěna od biskupa Erharda za jeho návštěvy kláštera. Její jméno „Otýlie“ (či Odilie) se vykládá jako „Boží světlo“ (Sol Dei), ale také jako šťastná a mocná bojovnice. Při pomazání olejem křtěnců začala Otýlie vidět.

Jak zde bylo naznačeno, mnohé zprávy o ní nejsou dostatečně podloženy a vychází z legendárního podání. Patří mezi ně i iniciativa jejího mladšího bratra Huga, který ve snaze o setkání otce s Otýlií ji přiměl k návštěvě rodného hradu. Vkládal do setkání naději, že se tím změní otcův postoj k ní, ale pouhá zpráva o jejím příjezdu způsobila, že se vévoda na syna kvůli pozvání rozlítil a úderem holí ho srazil k zemi. Na následky utrpeného zranění syn prý zemřel. Někde se v legendárním podání vyskytuje vyprávění, že byl přimlouvou Otýlie navrácen životu, ale ona se pro otcovu zášť vůči ní vrátila do kláštera v Baume-les-Dames (tehdy zvaném Balma nebo Palma). Jinde je psáno, že vévoda pod tíhou výčitek svědomí změnil částečně svůj postoj k odmítané dceři, ale nemohl se smířit s tím, že pro její řeholní slib nemá naději na její výhodné provdání. Ponejvíce se uvádí názor týkající se otcova postupného obrácení vlivem určité příhody a modliteb Otýlie. Ta prý o něj s velkou láskou pečovala, když byl pro těžké onemocnění upoután na lůžko. S vévodovým přijetím Otýlie jako dcery souvisí nejen jeho souhlas s jejím řeholním povoláním, ale i to, že jí daroval hrad na Hohenburgu k přebudování na klášter. Stojí na skalnatém vrcholu hory později přejmenované na Le Mont Sainte Odile (byl nazýván také Odilienberg).

Otýlie se zde kolem roku 690 stala první abatyší. Pevně zakotvena ve víře vynikala skutky milosrdné lásky, empatií vůči chudým a nemocným, k nimž vždy projevovala velkou laskavost nehledě na svou únavu a vyčerpanost. Jeden z příběhů legendy mluví o malomocném, který zcela vyčerpaný hladem a únavou se v odporném stavu dopotácel k bráně kláštera. Otýlie okamžitě začala zajišťovat jeho potřeby, prosíce Boha za jeho zdraví. Udává se, že po jejím objetí a políbení tohoto ubožáka došlo k jeho uzdravení.

Stále více lidí potřebných pomoci vystupovalo na horu k hradnímu klášteru, kde abatyši pomáhala i její matka. Obě považovaly za potřebné vybudování druhého kláštera na úpatí hory v Niedermunsteru, který by sloužil jako charita, zvláště nemocným. Otýlie ho zbudovala asi do 10 let po zřízení kláštera na Hohenburgu. Tento klášter i s kostelem byl později v roce 1542 zpusťošen požárem, zbyly jen trosky a přítok z pramene, o

němž se věří, že je z doby sv. Otýlie a přisuzuje se mu moc léčit oční onemocnění. Legenda vypráví, že Otýlie jednou při sestupu k Niedermunsteru potkala slepého žebráka vyčerpaného žízní a ze skály pro něj vyvedla pramen. Motiv skály, která se před Otýlií otvírá, se vyskytuje i při jejím údajném útěku před otcem. Toto je zde uvedeno kvůli vyobrazením, s nimiž se můžeme setkat.

Ke konci života Otýlie předpověděla svou smrt a toužila zemřít v oblíbené kapli sv. Jana Křtitele. Když se její okamžik přiblížil, poslala prý sestry modlit se do kostela. Když se vrátily, ležela už v agonii na podlaze, ale pro jejich nářek kvůli nepřijetí svátosti na cestu do věčnosti a jejich modlitby se ještě probrala. S údivem nad znepokojením spolusester se jako její slova uvádí: „Lucie byla u mne a já jsem viděla a slyšela, co nemůžeme vidět očima ani slyšet ušima, jen vnímat srdcem.“ Potom vztáhla ruce ke kalichu s Eucharistií, kterou přijala a skonala. Často bývá uváděn rok 720. Kamenný sarkofág s jejími ostatky se nachází v klášterním chrámu na Mont Sainte Odile.

Malou část z jejích ostatků získal r. 1354 císař Karel IV. pro chrám sv. Víta v Praze při společné návštěvě jejího kláštera s olomouckým biskupem Janem Očkem.

Mezi svaté byla Otýlie údajně zapsána papežem Lvem IX. (1049-1054) a za patronku Alsaska prohlášena v roce 1807 papežem Piem VII.

(Zdroj: www.catholica.cz)

Připravila Marie Ohřálová

Předvánoční svátost smíření

Dolní Benešov:

ČTVRTEK

21. 12. 2023:

08.30 – 11.30

(1 cizí zpovědník)

14.00 – 17.00

(1 cizí zpovědník)

18.45 – 20.00

(místní duchovní)

DB – Zábřeh:

PÁTEK

22. 12. 2023:

14.00 – 15.55

(místní duchovní)

16.45 – 17.30

(místní duchovní)

Mikuláš a čert (odpověď na otázku)

SEKCE: [OKULTISMUS](#), [OTÁZKY](#)

Z dětství mám velmi neblahou vzpomínku na to, jak nás rodiče jako malé děti strašili čerty v souvislosti se svátkem sv. Mikuláše. Dnes bych mohla říci, že jsme si prožili trauma, ze kterého jsme se dostávali až v dospělosti. Moje kamarádka, která pracuje ve školce, se mi svěřila, že k nim do školky každý rok přijdou nějací lidé převlečení za čerty a že se vždy několik dětí strachem počůrá. Je opravdu nutné děti vychovávat strachem? Co si myslíte o způsobu, jakým se tradičně slaví předvečer svátku sv. Mikuláše? Má to vůbec něco společného s křesťanstvím?

Strašení dětí a návštěvy čertů opravdu s křesťanstvím nic společného nemají. Čert a anděl v doprovodu Mikuláše je zvyk pocházející z Německa někdy ze středověku. Anděl měl děti chválit a čert kárat, Mikuláš rozdával dárky. To, že z této tradice zbylo v poslední době na mnohých místech jen strašení a reje lidí převlečených za zrůdné bytosti nahánějící hrůzu, je pouze jeden z dalších projevů této zmatené doby.

Vychovávat děti strašením je zvrácené, ať to má jakýkoliv kontext, a nemá to s křesťanskou výchovou nic společného. Je jisté, že se děti musejí postupně učit překonávat strach, ale vždy nejprve v bezpečí otcevy nebo matčiny náruče a později alespoň v blízkosti někoho z rodičů. Rodiče mají být vždy garanty bezpečí a jistoty domova. Pokud postava čerta zůstane jen pohádkovou bytostí symbolizující zlo, která je ale vždy podřízena dobrému Mikuláši, aby nemohla škodit, tak to může být i zábavné. Prostě to navazuje na svět pohádek, který je dětem velmi blízký a ve kterém dobro vítězí nad zlem. Tím to může být i výchovné.

Ze zkušenosti vím, že lze tuto tradici využít k dobru. A to nejen tím, že je to příležitost, jak dětem mluvit o zlu v kontrastu s dobrotou svatého Mikuláše. V jednom společenství jsem zažil, jak byly děti poté, co samy dostaly dárečky, vyzvány, aby se rozdělily o to, co samy dostaly, a daly něco ze svého dětem, které nemají nic. Nakonec to byl nejsilnější zážitek pro všechny zúčastněné. Pochopitelně, protože kdo se naučí dávat ze svého, ten teprve objeví skutečnou radost.

Na prahu adventu

SEKCE: [ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA](#)

Každé liturgické období zpřítomňuje nějaké z tajemství Krista a podtrhuje nějaký důležitý aspekt našeho života, abychom ho byli schopni hlouběji prožít. Celý náš život směřuje k osobnímu setkání s Kristem v plnosti.

Celý náš život je čekání, přípravou na setkání, touhou po naplnění, těšením na toho, který přichází. Latinské slovo „adventus“ v překladu znamená příchod. A není to příchod jen tak někoho. Je to příchod samého Božího Syna Ježíše Krista, který se rozhodl přijít mezi nás, stát se jedním z nás, aby s námi byl, proměnil náš život a aby nás zachránil. Vyšel nám vstříc, aby nám toto setkání umožnil a usnadnil. On nás miluje a proto přišel a stále přichází. Chce přijít na každé místo, do každé rodiny, do všech vztahů, do srdce každého z nás. Chce proměnit svojí přítomností všechno. Potřebujeme ho, aby nás potěšil, aby přinesl slovo osvobození a útěchy, aby nás obdaroval svou přítomností, svou láskou a pokojem. Advent je tedy obdobím, kdy se máme naučit čekat a vyhlížet, připravovat se na setkání a mít srdce citlivé a otevřené pro Něj.

Jak prožít Vánoce

Vánoce mají v sobě veliký potenciál, a to pro lidi všech životních postojů a názorů. Pokud my sami jako křesťané znovu objevíme pravý duchovní rozměr Vánoc, dáme hodnotu i všemu lidskému a rodinnému, co bývá s Vánocemi spojeno, a máme co nabídnout i ostatním.

Všichni bychom si přáli, abychom o svátcích nebyli přetažení, uštvaní, abychom závčas připravili dárky pro druhé, měli na sebe čas a prožili něco pěkného s těmi, které máme rádi. Máme však zkušenost, že je to často jinak, než bychom chtěli. Někdy proto, že v atmosféře očekávání a vypětí se vše pokazí nějakým nedorozuměním nebo dokonce konfliktem. Jindy je místo pokojné vánoční pohody u nás dusno jen proto, že máme každý jiná očekávání, jinou představu, nebo si nedovedeme zorganizovat čas a rozvrhnout síly. Bylo by škoda si nechat vzít a pokazit to, nač jsme se celý advent připravovali. Co tedy dělat pro to, abychom Vánoce prožili hezky tak, jak po tom toužíme, a přitom abychom je jako věřící lidé prožili také ve spojení s Bohem?

(Zdroj: [vojtechkodet.cz](#))

Připravila Marie Ohrálová

HUMORNÉ POVÍDKY ZE ŽIVOTA KNĚŽSKÉHO

Svatý Mikuláš

Svatého Mikuláše jsem měl vždycky rád. Nosí dětem dárky, je doprovázen andělem a čertem, sám předchází Ježíška, co bych si mohl přát ještě víc? Několikrát, asi dvakrát nebo třikrát jsem ho také dělal. Za tu legraci i dětskou radost to vždycky stálo. Proto jsem se letos rozhodl, že to zkusím znovu. Zprvu jsem to sice nabízel několika jiným ochotníkům, ale všichni svorně odmítli, bylo to jasné. Nakonec, dělal jsem v jedenácti letech čerta, a to tak přesvědčivě, že se mě bály nejen děti, ale i dospělí. Z toho je vidět, že mám talent, a bylo by škoda ho zahazovat.

Asi po deseti letech jsem tedy opět stanul v úboru svatého Mikuláše před prudce bušícími dětskými srdéčky, abych do nich vlil trochu něhy a lásky, kterou přetékal velkodušné srdce tohoto starověkého světce.

Bylo to v malém sále mé fary, kde se shromáždilo asi dvacet dětí a deset dospělých v očekávání příjemně prožitého večera a mnoha dárků vyšší hodnoty, než jakou nabízel televizní program. Jestli se toto jejich přání naplnilo, nevím, ale rozhodně jsem se o to snažil. Usnadňovali mi to dva krásní andělé a jeden čert, s nimiž jsem po zazvonění vstoupil do sálu, a pak už to začalo.

„Milé děti, tak jsem zase po roce mezi vás přišel...“ spustil jsem svůj uvítací proslov, avšak nebylo mi dopřáno ho dokončit.

„To není svatý Mikuláš, to je náš pan farář!“ oznámil všem svůj objev Pěťa ze čtvrté třídy.

„Ano, ano, je to pan farář,“ přidávaly se další děti a jedno z nich uvedlo argument: „Má důchodky s odlepenou podrážkou jako on!“

Začínalo mi být hned na začátku trochu horko. Naštěstí si toho všiml jeden z andělů, ovanul mě křídly a já mohl duchapřítomně pokračovat.

„Dobrá, Holmesíci, jsem teda pan farář. V tom případě vám rozdám tužky a papíry a bude předvánoční písemka z náboženství. Kdybych byl ale přece jenom svatý Mikuláš, rozdával bych místo toho dárky...“

Děti náhle zmlkly a po chvíli promluvil jako první opět Pěťa:

„Asi jsem se spletl. Přece jen je to Mikuláš.“

„To bych řek,“ přispěchal mi na pomoc nečekaně čert a zařinčel řetězem tak silně, že se všechny děti začaly třást a malá Maruška šeptala jemným hláskem, že chce na záchod. Odvedla ji tam její maminka, a když se ptala ještě menšího Jarouška, jestli nechce také, odpověděl, že už ne.

To už přinesli andělé dva velké koše plné dárků a chystalo se jejich rozdávání.

„No vidíte Budulínci, jak dovedete být najednou hodní,“ ujal jsem se zase své přerušené role. „Mám tady pro vás plno dárků, ale napřed se musím zeptat, jestli jste nezlobili, pomáhali rodičům, modlili se a kdoví, co ještě, abyste si ty dárky taky trochu zasloužili.“

Děti se začaly překřikovat kdo toho víc udělal. Dověděl jsem se úžasné věci. Ve škole se pilně učily, doma pomáhaly rodičům, odpoledne chodily do parku venčit psy a mladší sourozence, večer se nedívaly na televizi, ani když dávali horory, modlily se za spolužáky, učitele a uhelné prázdniny.

Jako svatý Mikuláš jsem z toho byl bez sebe. I anděl se začal dojetím vznášet a čert řekl, že je to v pytlí a půjde se umýt a vyzpovídat.

Rozdali jsme dětem všechny dárky a poděkovali pánu Bohu i svatému Mikuláši za krásný večer, na který budeme rádi vzpomínat. Pokazil ho trochu jen Péťa, který mi při odchodu řekl, že jsem to byl stejně já, ten svatý Mikuláš. Z výchovných důvodů jsem ho musel strčit do pytlí po čertovi a zavázat řetězem.

Na děti však musí být člověk nejen přísný, ale i milosrdný, zvláště když je knězem. Proto jsem ho tam nenechal moc dlouho. Brzy ráno po rozednění jsem ho zase pustil.

(Z knihy Jiřího Barhoňe „Pane faráři, já vás budu muset zabít“ vydalo Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří r.2007)

Jiří Barhoň (*1955) je katolický kněz, který působil v městě Touškově v plzeňské diecézi. Pochází z Prahy a k radosti bohoslovců už psával za dob svých studií, v semináři. Psát nepřestal ani jako kněz – v roce 2003 vydal několik svých povídek knižně pod názvem „Zlý farář přejel hodného psa“.

Aktuálně: Výpomocný duchovní v Plzni u katedrály sv. Bartoloměje. Koordinátor pastorační péče o nemocné, seniory a hendikepované osoby a personál v nemocničních a sociálních zařízeních.

PRO ZASMÁNÍ

V prvním století našeho letopočtu, kdy byli křesťané předhazováni v arénách lvům, utekl jeden lev z arény. Běží ulicemi Říma a potká křesťana, svou oblíbenou pochoutku. Křesťan spatří lva a rozeběhne se pryč. Lev za ním. Křesťan zabočí do uličky - a ona je slepá! Ne, na konci je průchod. Křesťan běží, co mu síly stačí, lev se k němu přibližuje. Křesťan zahne do další uličky a tahle je už slepá doopravdy. Křesťan se začne usilovně modlit: "Bože, prosím, obrať toho lva na křesťanství!" Modlitba je vyslyšena.

Lev doběhne ke křesťanovi, pozvedne oči k nebi a vážným hlasem řekne: "Požehnej Pane prosím tuto potravu, kterou js mi seslal."

Po první světové válce si nějaký voják vděčně vzpomene na řádovou sestru, která se o něj v lazaretě obětavě starala. Rozhodne se, že jí udělá radost a navštíví ji. Koupí nějaké květiny a vydá se na cestu ke klášteru, jehož jméno si zapamatoval.

Na vrátnici se informuje na řečenou sestru. Vrátná mu vysvětluje: „Sestra Agáta se mezitím stala ctihodnou matkou, ale určitě bude mít z vaší návštěvy radost.“

Mužovi to nejprve vezme řeč. Potom ze sebe vypraví: „Jejda, kdybych to věděl, byl bych tomu malému také něco přinesl.“

Mojžíš sestupuje z hory se zákoníkem v ruce. Shromáždí svůj lid a praví: "Mám pro vás dvě zprávy, dobrou a špatnou.

Ta dobrá - z dvačtyřiceti zákonů jsem to usmlouval na deset.

Ta špatná - Nesesmilníš tam zůstalo!"

Ale jo, sněhuláky má rád, ale ten má na hlavě jeho kastrol na žrádlo.

Někdo klepe na dveře.

„Kdo je?“ „Jehovisti.“

"A co chcete?"

"Popovídat si" "A kolik vás je?"

"Dva." „Tak si popovídejte..."

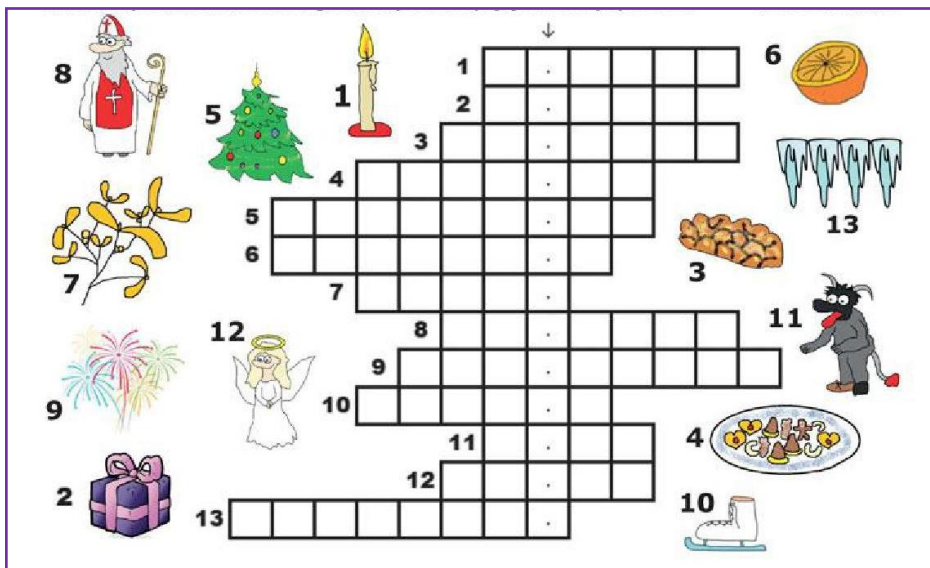
**Mušské chrápání
v noci je trestem
za to, že ženy
celý den mluví.**

Nedělníček dětem

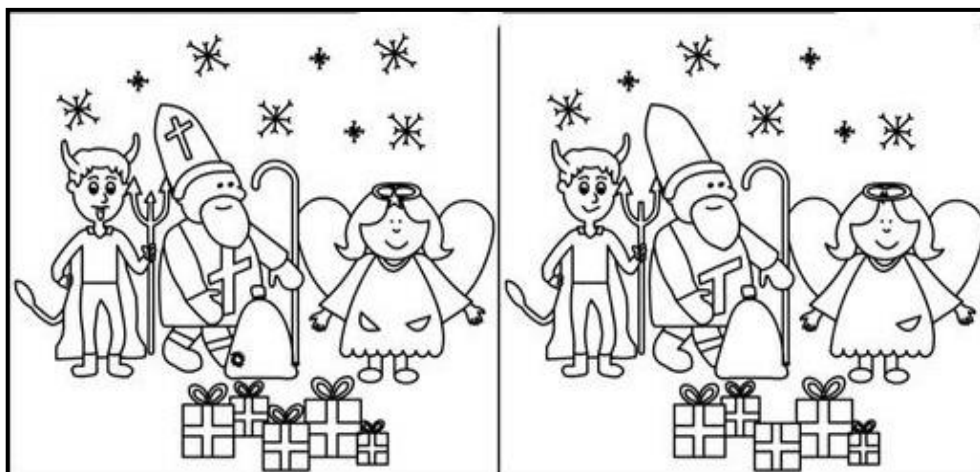
Doplňovačka:

Milé děti, nastal advent. V tajence vyluštíte to, co neodmyslitelně patří k období, které následuje hned po adventu.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „PAPRIKA, ČERNÝ RYBÍZ“

NAJDI DESET ROZDÍLŮ

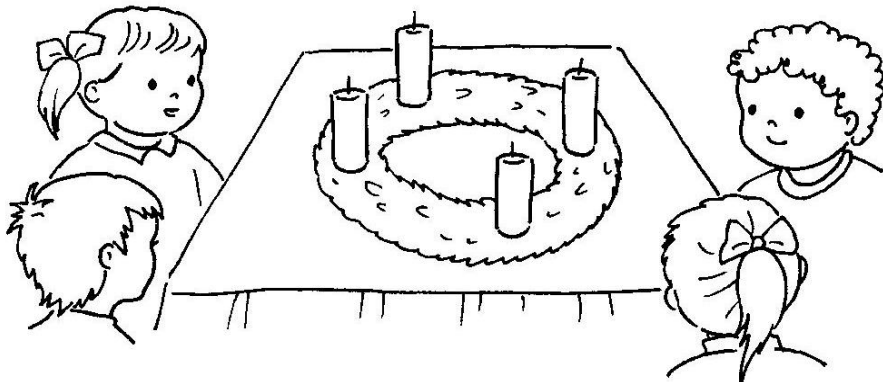
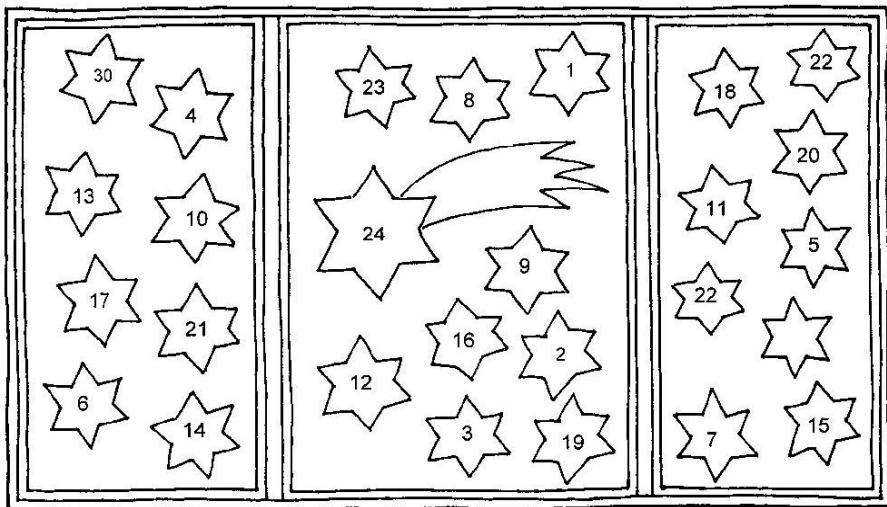

ADVENTNÍ KALENDÁŘ PRO RADOST

V adventní době očekáváme radostnou událost a připravujeme se na ni. Když někomu uděláš radost, jistě poznáš, že to potěší i tebe samého,

Letošní adventní doba začíná první nedělí adventní 30. listopadu. V tento den rozsvít' na obrázku první svíčku (nakreslí jí plamínek). Stejně pak druhou, třetí a čtvrtou neděli rozsvít' postupně další svíčky.

Na světě je mnoho zla – temnoty. Když uděláme někomu radost, jakoby zazářilo světlo. Na každý den máš jednu hvězdičku (čísla uvnitř označují datum). Podaří-li se ti ten den udělat někomu radost – tatínkovi, mamince, paní učitelce, sourozencům, kamarádům, Pánu Ježíši – můžeš hvězdičku vybarvit. A na Ježíšovy narozeniny uvidíš, kolik radosti jsi přinesl svým bližním a našemu Spasiteli! Kdyby ti jedna hvězdička na den nestačila, vezmi si tmavý papír, který bude představovat vánoční oblohu. Nalepuj žluté hvězdičky za každou radost, kterou uděláš. Může jich být za jeden den více než jenom jedna! O Vánocích postav svoji hvězdičkami posypanou oblohu k domácímu betlému.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na prosinec 2023

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.12.	17.00	Za Hedviku Malcharkovou, manžela, dva syny, dvoje rodiče a sourozence	
Út	5.12.	6.30	Nebude mše svátá	
St	6.12.	17.00	Poděkování za dar života a víry, za živou a + rodinu	
Čt	7.12.	17.00	Za + syna Lukáše, manžela Josefa, dvoje rodiče s prosbou o ochranu ...	
Pá	8.12.	6.30	Za živé a + farniky	
Pá	8.12.	Záb 16.00	Za Angelu Vrchoveckou, manžela, dvoje rodiče a duše v očistci	
So	9.12.	7.00	Za Rudolfa Persicha, sourozence a rodiče	
Ne	10.12.	7.00	Za + Kristianu Prchalovou – měsíční	2.adv.n.
Ne	10.12.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za 80 let života, za Irmu Vlčkovou, manžela a celou r.	2.adv.n.
Ne	10.12.	10.00	Za Kristinu Kozlovou, manžela, syna a dceru a za živou rodinu	2.adv.n.
Po	11.12.	17.00	Za + Františka Miekische, manželku, syna, sestru, švagra a rodiče z ob. ...	
Út	12.12.	6.30	Za živé a + farniky	
St	13.12.	17.00	Za Karla Gemsu a rodiče	
Čt	14.12.	17.00	Za + Františka Vavřinka (ned.80 let), za rodiče a sourozence, za + rodinu..	
Pá	15.12.	Záb 16.00		
Pá	15.12.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	16.12.	7.00	Za + Viléma Kotláře. Manželku, dva + syny a dvě + dcery, vnuka a ž.r.	
So	16.12.	ČK 16.00	Poděkování za 65 let života, za + manžela a dceru a celou živou rodinu	
Ne	17.12.	7.00	Za Antonii a Arnošta Pchálkovy a rodiče z obou stran	3.adv.n.
Ne	17.12.	Záb 8.30	Za + Jana Dedka – měsíční	3.adv.n.
Ne	17.12.	10.00	Za + Jaroslava Heina – výročí úmrtí	3.adv.n.
Po	18.12.	17.00	Poděkování Pánu Bohu a P.Marii za přijaté milosti, prosba o boží pomoc..	
Út	19.12.	6.30	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti	
St	20.12.	17.00	Za + Verneru Steffka (ned.80 let), za rodiče z obou stran a duše v očistci	
Čt	21.12.	17.00	Za + rodiče Hildegardu a Josefa Vojáčkovy, přízeň a duše v očistci	Zpověď
Pá	22.12.	Záb 16.00	Za dvoje rodiče a za živou i + rodinu	Zpověď
So	23.12.	7.00	Poděkování za dar života, víry a kněžství; prosba o věrnost a vytrvalost ...	
Ne	24.12.	7.00		4.adv.n.
Ne	24.12.	Záb 8.30		4.adv.n.
Ne	24.12.	10.00		4.adv.n.
Ne	24.12.	Záb 20.00	Za rodiče Vinárkovy, Bílkovy a Suchánkovy	
Ne	24.12.	22.00	Za živé a + farniky	
Po	25.12.	7.00	Za členy Živého růžence – B	Zasv.sv.
Po	25.12.	Záb 8.30		Zasv.sv.
Po	25.12.	10.00		Zasv.sv.
Út	26.12.	7.00	Za Josefa Michalíka, manželku, syna, dceru, zetě a opuštěné duše	
Út	26.12.	Záb 8.30	Za členy společenství Živého růžence	
Út	26.12.	10.00	Za živé a + farniky	
St	27.12.	17.00		
Čt	28.12.	17.00		
Ne	31.12.	7.00		
Ne	31.12.	Záb 8.30		
Ne	31.12.	10.00		
Ne	31.12.	16.00	Poděk. za uplynulý rok a prosba o b. požehnaní do r.2024 + Statistika + Te Deum	
Po	1.1.2024	7.00		Zasv.sv.
Po	1.1.	Záb 8.30		Zasv.sv.
Po	1.1.	10.00	Za živé a + farniky	Zasv.sv.
Po	1.1.	ČK 16.00		Zasv.sv.
Út	2.1.	6.30		
St	3.1.	17.00	Za + Rostislava Robenka – výroční	
Čt	4.1.	17.00		
Pá	5.1.	6.30		
Pá	5.1.	Záb 16.00		
So	6.1.	7.00		
Ne	7.1.	7.00		
Ne	7.1.	Záb 8.30		
Ne	7.1.	10.00	Poděkování Pánu Bohu a P.Marii za 70 let života a dar zdraví, za + rodiče a ž. rodinu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Mše svaté s lampičkami

V adventní době srdečně zveme **všechny děti a jejich rodiče** na mše svaté, které začínají průvodem lampiček.

Od 4. prosince 2023 sraz:

- každé **pondělí a čtvrtek v 16.50 hod.**
v kostele sv. Martina v Dolním Benešově
- každý **pátek v 15.50 hod.**
v kostele sv. Urbana v Zábřehu.

Více informací v náboženství nebo na webu Římskokatolické farnosti Dolní Benešov.

<http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

**At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle**

Adventní koncerty v Dolním Benešově

I. Adventní koncert v kostele sv. Martina Neděle 3. 12. v 16.30 hod.

Účinkují žáci a pedagogové ZUŠ P. J. Vejvanovského Hlučín
a pěvecký sbor Nezmar a Rozmar. V 18.00 hod. slavnostní rozsvícení
vánočního stromu na náměstí C. Lelka

II. Adventní koncert v kostele sv. Martina Neděle 10. 12. v 16.30 hod.

Účinkuje Chór parafialny z Wilamowic

III. Adventní koncert v Kulturním domě Neděle 17. 12. v 16.30 hod.

Účinkuje Městský orchestr mladých Dolní Benešov

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917